

Publicerad 2005-11-11 18:13 av Ki

Vandraren

Vandraren

smyger sig snart iväg

Drar sig obemärkt undan

Ifrån dem som älskar

En ensam själ på vandring

Letande

Efter en spegel utav marmor

Och en vacker, gammal bok full av visdomar

Vandraren

Följer den väg hon tror på

Den väg hon sedan länge troget följer

Där sikten är god och där hon känner sig trygg

På väg

Mot en sinnebild hon bär på sedan länge

Ett mål lika odefinierbart och genomskinligt som luften hon andas

Men alltså kallande på henne, visade : Det är dags nu...

En ensam skugga i sorlet

Som sakta lunkar vidare mot nästa gatlykta

Med lugn och beslutsam blick

Vandraren är alltid på väg hem

Flyende

Från en rastlöshet

Som driver henne ständigt framåt

Stöter du på henne där på vägen

Vad du än gör- STÄLL DIG INTE I HENNES VÄG!

Tala inte om för henne att hon är enastående och vacker

Dra inte ljus och tårar ur hennes ögon

och tala inte om för henne att hon är oumbärlig på DIN väg

Se henne bara lugnt i ögonen och föreslå en annan väg

Se till att omsorgsfullt befoga dina skäl

Berör hennes hand med solstrålar och oändliga vatten

Och du skall få henne som följeslagare

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ki med Poeter.se id #5377 innehar upphovsrätten